

STOPA

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRANIČÍ - Č. 27

Chcem Věrní Zůstat Také Dál.

CALIF. VI. 1971

Velen

Organizace Skautů Exulantů a Světové Ustředí.

Světové ustředí, zvané dříve International Bureau a nyní World Bureau je trvalým orgánem Světové Konference / International Conference/ na kterou skautské organizace každé země vysílá šest delegátů, kteří mají šest hlasů. Skauti mimo vlast nemají vlastní organizace a nemohou být členy.

Jedině Armeni, kteří v r 1920 byli v Egyptě, byli uznáni za skautskou organizaci "mimo vlast", protože Armenie přestala existovat a její obyvatelstvo bylo prakticky úplně vyvražďeno. Dnes armenští skauti prakticky vymřeli, dosud však svoji organizaci symbolicky udržují a vysílají na konference svoje delegáty. Toto uznání Armenských skautů způsobilo později mnoho nesnází, hlavně ve Francii a žádná jiná skupina podobné privilegium již nedostala.

V r. 1947 na konferenci v Paříži / Chateau Rosny/, kde byli přítomni zástupci našeho Junáka, bylo usneseno, že na přechodnou dobu skauti-exulanti v cizí zemi, kam emigrovali, si mohou zřídit svoje oddíly vedené vlastními vůdci, musí se však registrovat ve skautské organizaci imigrační země. Jakmile však nabudou občanství, strácejí toto právo a musí se organizovat přímo v skautské organizaci imigrantské země, jako jiní skauti místní.

V r. 1949 na konferenci v Norsku / Elvesaeter/, tedy po rozpuštění Junáka, žádali Poláci, aby jejich exilová organizace Harcerů byla prohlášena za identickou a pokračovatelku jejich Harcerů předválečnou v Polsku, protože skauting v Polsku neexistoval. Jejich žádost byla zamítnuta.

Teprve v r 1958 byl problem obnoven. Tehdy byla skupina Poláků pozvána na Jamboree a dostala se, celkem nedopatřením pořadatelů, do průvodu s polskou vlajkou, jako každý jiný kontingent a defilovala nejen před svět. náčelníkem, členy výboru a hosty, ale i před královnou. Polské vládě ovšem protestovala proti této "provokaci" a noviny o incidentu psaly.

To byl nešťastný krok, protože zatím od r 1949 skauti imigrantských zemí trpěli exulantské skauty, zvali je na svoje podniky a pokud se registrovali u nich je považovali za své. Nikomu nenapadlo zjišťovat, jsou-li hoši již občany, ba dokonce, zdali se již nenarodili někde v USA. Tak se de facto usnesení z r 1947 stalo ne přechodným, ale trvalým řešením.

Po onom polském incidentu se sešel zvláštní výbor, který se usnesl, že imigrantské země mají dodržovat usnesení z r 1947, že občané imigrantských zemí nemohou být v exilových skautských oddílech a že se exiloví skauti nemají na skautské podniky zvat.

Proti tomuto rozhodnutí jsme se my Čechoslováci a ostatní exulantské skupiny ozvaly a podali jsme v r 1961 "protest". Žádali jsme, aby exilové organizace byly uznány za skauty a měli zastoupení na konferenci a to jen jedním delegátem s jedním hlasem. Zvláštní komitě tento návrh prostudovalo a na konferenci v Oxfordě byla naše žádost zamítnuta. A tak jsme byli zase tam, kde jsme byli v r 1947.

Nikoliv však docela. Skautské organizace imigrantských zemí dále mezi sebou trošile exilové skauty, zvali je neoficiálně na své podniky jako hosty a registrovali exulanty v speciálních oddílech i když se hoši již v nové zemi narodili a byli občeny.

Mezinárodní organizace " Bývalých Skautů " / Former Scouts and Guides / přijímá za členy kohokoliv, kdo byl členem jakékoliv kdysi uznané skautské organizace, kdekoliv na světě. Také ty, kdo byli registrováni jako exulanti v cizině.

V r. 1957, tedy před onim polským incidentem se ustavil Council of Scout Association in Exile, / CSAE/ jehož jsme byli také členy. Poláci ovšem tuto skupinu sabotovali, protože se dosud považují za jedinou skautskou organizaci v exilu. CSAE žádal, aby Mezinár. Konference přijala tento " svaz " jako j e d n u z e m í s š e s t í d e l e g á t y a š e s t í h l a s y. Tento návrh, třebaže daleko skromnější nežli náš, také přijat nebyl. Doba byla nevhodná a bojovali jsme jenom o " prestige ".

Tento Exulantský Výbor dnes živoří, protože se jednotliví členové mezi sebou haštějí a dokonce se vytvořilo několik frakcí Ukrajinců a jiných. Přesto však ještě existuje v USA.

Přesunem World Bureau z Kanady do Ženevy a jmenováním dra Nagy-e ředitelem se změnil vliv Američanů. Nagy je Švýcar maďarského původu. Dnes tolerantní stanovisko je obnoveno a spolupráce mezi exilovými skupinami a místními organizacemi je přátelská.

Sleduji bedlivě vývoj hlavně silný vliv Latinské Ameriky ve výboru a snažíme se udržet úzké osobní styky s delegáty.

Podle mého názoru a zkušenosti, akce jedné skupiny, jako jsme my, nemá nejmenší naděje na úspěch. Jedině spojením všech exulantů by se něco mohlo docílit. Ovšem vzkřísit onu skupinu je práce na delší dobu. Všem stejně se mládež odnárodňuje a vymírá. Děti již nemluví jazykem svých otců a lépe si rozumějí s chlapci místními.

Naše soustavná práce, která trvala dvacet let pokračuje a je třeba veliké trpělivosti a diplomatické obezřetnosti, abychom něco docílili.

MOMENTKY BRATRA NÁČELNÍKA...

Velen Fanderlík

Po celodenních závodech v Luhačovicích se sesedli bratří funkcionáři a sestra Janustikova, jediná Libuse, která vládla mužům, protože byla zpravodajkou i pro chlapecké oddíly. Přišel jsem mazi ně již hodně pozdě, protože jsem se vrátil z obchůzky na které jsem kontroloval rozhodčí na nocním závodě reverů v orientaci terrainem. Náčelník byl zřejmě spokojen s výsledkem dne a dal se dokonce do povídání, což nebyvalo jeho zvykem.

To je radostná práce, tahle propagace. Já jsem se, pane, najezdil po přednáškách. Tehdy, před první světovou válkou a po válce jsme měli ještě skleněné diapositivy. Když jich bylo přes sto, byla to docela těžká bedýnka. To jsem vozil s sebou. Přijel jsem odpoledne vlakem do nějakého toho mestečka a to mě čekala delegace skautů., místní funkcionáři a ja nevím kdo všechno. Pak byla schůze, přednáška, sedělo se dlouho do noci... Ranní vlak na Prahu jel v 6 hodin. V hotelu jsem ani snídaní nedostal a šlapal jsem si to šerou ulicí k nadraží sam. V jedné ruce kufr, a v naručí bedýnku s diapositivy, protože někdo vcera omylem utřhnul ucho, či dražátko. V úterý jsem měl krásný dopis s poděkováním: "Dodal jsi nadšení, V... atd. Naši skautici byli velice uctiví..."

Myslím, že mnozí z nás se už tážali sebe samy tuto otázku. Snad byla i předmětem diskusí na schůzích činovníků, starých skautů anebo na sjezdech. Nejde o to zda stojí zato skautovat. O tom nemáme pochyb. A i kdyby československý skauting v zahraničí neměl žádné specifické poslání (kromě ~~sax~~ snad určitého svědectví, symbolu, že svobodný život Čechů a Slováků nezmizel z této planety), nicméně bychom rozmnožovali řady skautů na světě a spolupracovali s druhými za uskutečnění skautských ideálů.

Existuje však něco, co je typické nám, českým a slovenským skautům, činovníkům a starým skautům, co je schopné dále obohatit skautskou ideu v zájmu celé lidské rodiny, ne toliko našich omezených národních zájmů?

Zda se mi, že na tuto otázku máme ~~pozitivní~~ kladnou odpověď. Nesvoboda a útlak našich národů, za nazistické okupace i za ruské kolonialisace sovětské, nám mohou dát mimořádnou citlivost pro každou nesvobodu, každý útlak ve světě, otevřený a násilný, i skrytý a rafinovaný. Je sice pravda, že někdy lidé, kteří byli utlačeni, se kompensují a utlačují druhé, že poškození se mstí na nevinných, ale to je výjimka a ne pravidlo. Zpravidla ti kdo trpěli (a jen oni) rozumí utrpení jiných a bez váhání jim podají pomocnou ruku, i když je to riskantní a stojí to mnoho. My, kdo jsme poznali ponížení plynoucí z diktatury, lépe pochopíme cenu reprezentativní demokracie (nadlepšené prvky demokracie participativní, po nichž dnes všude volá radikální mládež, hlavně studentská), přes její těžkopádnost, nákladnost a občasný mravní úpadek polického stranictví. Náboženská nesvoboda a útlak církví a jejich reprezentantů za nacismu a ještě více za komunistické diktatury nás učinily zvláště citlivé ke všemu co stojí v cestě rozvoji člověka jako Božího dítěte a lidskému bratrství všech Božích dětí.

Kdyby nebylo toho zlověstného práva "veta" ve Spojených Národech, kdyby existovala skutečná nadstátní autorita a skutečná solidarita a bratrství národů, Československo by možná bylo dneska dosud svobodné. Naše české ~~vlastenectví~~ a slovenské vlastenectví, jako ostatně vlastenectví všech malých národů, nebude nikdy izolované, soběstačné, neplodné same v sobě uzavřené. My víme více než příslušníci "Velkých mocí", že národní svéráz se má pěstovat a národní kultura ~~xxx~~ rozvinout ne jako něco samoučelného, ale jako příspěvek k dokonalosti a rozmanitosti celého lidstva. Víme, že v jednotě je síla a víme, že rozdrobené, izolované národy a státy neobstojí.

Ovšem toto všechno jsou fakta, kterým rozumíme my, dospělí skauti. Můžeme je sdělit naší mládeži? Můžeme a musíme. Ne však teoretizováním. V tom smyslu chybovala naše "občanská výchova" za první republiky. Učili jsme mládež frázím a "vlastenectví", ale "skutek utek". Musíme však umožnit našim hochům a děvčatům, aby žili z toho co je nás český a slovenský ideový poklad. Ukažme jim skutkem toleranci, smysl pro mezinárodní bratrství, důvěru k lidem jiné kultury, demokratické řešení krizí v oddílu atd atd

Odkryjme pro ně sílu pramenící z náboženského života ve světě, který většinou Boha ztratil.

Naše mládež už většinou česky nemluví. Česká literatura, dějiny, krásné písemnictví jsou jim v originálu nedostupné. Přesto však je možno v nich udržovat české a slovenské uvědomění, aniž by se tím odcizovali svému novému domovu. To je možné jen když pro ně odkryjeme ty universalně platné, všesvětové české a slovenské rysy, o nichž jsem se právě zmínil a které jsou také rysy typicky skautské.

Závěrem bych se rád zmínil, že bude těžko učit naše skauty v zahraničí všesvětové solidaritě, bratrství a spolupráci, pokud se my, činovníci nedohodneme na jediném ústředí a na jednotném postupu. Jednotný časopis (na jménu nesejde) by také měl větší výběr příspěvků a lepší úroveň. Racek, Barbados (Malé Antily).

Návrh na spoluprácu, za účelom vydávania jediného skaut. časopisu pre čs. skautov a skautky v zahraničí.

- 1.: Rozšíriť počet členov redakčnej rady o zástupcu pre Kanadu, Európu, Afriku, atď. Ulohou zástupcu by bolo utvoriť si okolo seba kruh dopisovateľov a každé 3 mesiace poslať do redakčnej rady 1-2 články (formát papiera 9x11 inch), napísané na stroji, ktoré sa môžu priamo tlačiť a nemusia byť prepisované. Téma článkov môže byť voľná, alebo predom určená, prípadne článok môže byť odpoveď na článok uverejnený v predchádzajúcom čísle.
- 2.: Články nech su písané tak, aby pisateľ článku neprezradil pôvodcu informácii, najmä pokiaľ články budú informovať o situácii doma. my nebudeme posielat časopis do ČSR, ale nerob-me si iluzie, že časopis sa nedostane do rúk komunistov doma.
- 3.: Je velice dôležité, aby články, ktoré jednotliví zástupcovia, alebo jednotlivci pošlú do redakčnej rady, byly uverejnené v plnom rozsahu, i keď to budú články kritizujúce, s ktorými redakčná rada nemusí súhlasiť. Akakolvek cenzúra článkov je neprijateľná.
- 4.: Distribúcia časopisu: Redakčná rada pošle na adresu zástupcu toľko čísiel, koľko tento bude žiadať a zástupca potom tieto články rozpošle svojim členom. Tým zachováme anonymitu tých členov, ktorí si to žiadajú.
- 5.: Sídlo redakčnej rady: Kdekoľvek, kde to bude praktickejšie a lepšie pre vytlačenie časopisu, hlavne aby časopis bol vkusne upravený, vytlačený a rozposlaný v čas.
- 6.: Finančná úhrada: a./ Každý zástupca sa postará o jeho vlastné zao-krytie výloh spojených s rozposlaním časopisu. b./ určiť ročné pred-platné (Dol 2-4) ktoré zástupca vyberie od svojich členov a po zaplata-ní poštovného, zbytok pošle do redakčnej rady. (Nemali sme úspech v minulosti) c./ dobrovolné príspevky (tak to robime doteraz .)
- 7.: Časopis vydávať najmenej 4x do roka, aspoň zo začiatku a častejšie, jestly to bude možné.

Za redakciu Stopy:

Fikiri

Poznámka redakcie: Uverejňujeme dopis, ktorý sme zaslali br. Fikitanovi do Kanady, kde skaut. skupina vydáva časopis JUNAK a br. Spojkovi do Švedska, ktorý začal vydávať časopis SKAUTSKA STEZKA. Jednotný časopis by mal lepší výber článkov a tým i lepšiu úroveň. Dúfame, že náš návrh bude prijatý. Budeme Vás o tom informovať.

Velen

Pr o b l e m d n e š n í m l á d e ž e

Dnešní mládež je produktem výchovy. Ne právě nejlepším produktem a na celém světě se ozývají hlasy o tom, že výchova zklamala.

Čtete-li články pedagogů a vychovatelů jen tu a tam se objeví hlas volající na poušti, který připustí, že mládež je zkažena svými rodiči a výchovným systémem, generací čtyřicátníků. Proč ?

Protože stratili víru v tradici, "dobré staré zásady", zavrhnuli náboženské a mravní zásady a stratili tak víru v člověka. Opita technickým pokrokem od zvládnutí epidemických chorob, přes let na měsíc až k anti-koncepční pilulce, uvěřila, že je Pánem Přírody. Opila se pýchou nad člověka - Uebermensche.

Ovládnuli jsme vesmír, ale nedovedem ovládnout rozmazlené děti, huligány mladistvé delinkventy a universitní nestudenty.

Čtu kde co o tomto předmětu a čím dále tím méně je těch, kdo věří, že se to samo vyvine, že mládež má svobodu se rozhodovat a chybami se sama naučí.

Nikdo však nechce přiznat, že jsme my, dospělí, udělali z mládeže zvláštní kastu, a tak vytvořili onu propast, které se nazývá "generation gap". Dorůstající mládež se stala "konsumentem" a obchody na ní vydělávají třicetkrát tolik, co před padesáti lety, nepočítaje pokles ceny peněz. A peníze světem vládnou - !

Snaha prodat a zase prodat více a dříve posunula dětská leta nazpět. V pěti letech děti jezdí na kole, v desíti tančí, děvčata chodí na "rande" ve dvanácti a ve třinácti mají nemanželské děti. V osmnácti jsou přesyceni normálním sexem a hledají výstřednosti. Alkohol a tabák je jim slabý a propadají narkotickým jedům.

Proč se předešlé generace nezvrhly tak hluboko ? Protože jim dala jejich výchova s e b e k á z e n .

I když je pokušení dnes mnohem větší, minulé generace věděly co se smí a co se nesmí, ale také sílu překonávat pokušení. Dnešní mládež, která od dětství si nemusila nic odepřít a dělala vždycky co chtěla a tyranizovala často své rodiče, uštvaná honbou za živobytím a za penězi si nedovede ovšem nic odepřít. Tvrdí dokonce a s ní i psychologové, že je to proti přírodě a docela normálnější je dát se unést svými pudy. - Tak jako zvířata

A četl jsem na několika místech, že tato volnost mládeže a povolnost / permissivness/ rodičů je dědictvím moderní výchovy, d má své kořeny také ve skautingu.

Skauting se naučil mládež toulat a dnes utíká z domu a mění se v potulné hipíky. Skauting zdůrazňoval samostatnost a oni se jí dnes dožadují. Dal jim příležitost k iniciativě, učil je být odlišnými od prostředí, snažil se z chlapců udělat předčasně "muže" a oni se teď tak chovají. Dal jim okusit svobody a volnosti, nezávislosti a "vysněného života". Jak můžeme od mládeže dnes očekávat, že bude poslouchat a bude spokojena s autoritou a "establishmentem" ?

Stálo by to za to se zamyslet nad těmito argumenty.

Příště Vám napíši více na toto thema, co lidé myslí a co my k tomu snad můžeme říci.

Z redakcie: Uverejňujeme výstrižky z komunistických novin, ktoré Vám objasnia situáciu, za ktorej musia pracovať tí skauti, ktorí sa rozhodli pre prácu v Pionerskej organizácii mládeže.

Společnou CESTOU

• JUNÁK A SOCIALISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE • JUNÁK A SSM •

Od usnesení PUV KSC ze 17. 11. 1969, které položilo politické, ideové a akční základy pro postupné vybudování jednotné masové dobrovolné organizace dětí a mládeže v ČSSR a I. zasedání Federální rady 27. 11. 1969 uplynula řada měsíců. Měsíců plně práce, jednání, prvních pozitivních výsledků, ale i měsíců plných obav, pochyb, nejistot a extrémních názorů.

Nechci a ani nemohu v rozsahu tohoto článku zabývat se všemi aspekty procesu výstavby Socialistického svazu mládeže a jeho relativně autonomní dětské součásti, Pionýrské organizace v ČSSR. Ke všem těmto otázkám byly nebo budou zpracovány základní dokumenty Federálním radou nebo Ústředím dětských organizací. Běží především o program Socialistického svazu mládeže, jeho statut včetně organizačního vnitřního uspořádání, které má vytvářet prostor pro činnost jednotlivých věkových a zájmových skupin mládeže, dále o stanovení základních pravidel pro hospodářskou a investiční činnost, vyjasnění otázek právní subjektivity, členských průkazů, výše příspěvků atd. U dětské organizace, při plném respektování politické a ideové jednoty a cílů s mládežnickým hnutím, se jedná především o vytvoření komplexního modelu, který by odpovídal jednak objektivně nutným společenským podmínkám, jednak vytvářel bohatou škálu pro přitažlivou činnost statisíců dětí v různých typech kolektivů. K tomu je třeba vytvořit podmínky, postupovat od obecného ke konkrétnímu řešení.

Proto jako hlavní článek v dětském hnutí je určen jeho základní místo a vztah k mládežnické organizaci, vyjádřeného principem relativní samostatnosti. Materiál schválený předsednictvem Federální rady – Postavení PO ČSSR – dokazuje, že princip relativní samostatnosti je a bude uplatněn do důsledků, aby si dětská organizace sama mohla řešit své hlavní a důležité problémy. Na to navazuje prohlášení Pionýrské organizace, která vychází z programu Socialistického svazu mládeže a základní ustanovení, tj. vnitřní uspořádání dětské organizace. Vnitřní uspořádání má optimální měrou vytvářet podmínky pro hlubokou diferenciaci, práci a činnost různých typů kolektivů, v tom i junáckých.

Ze závěrů a dokumentů vedení Junáka vyplývá náš kladný vztah k budování Socialistického svazu mládeže. Není vyvolán ani vnější tlak, ani jakýmkoliv politickým máněvrováním, ale je logickým závěrem našeho přesvědčení o nutnosti jednoty dětí a mládeže, jako objektivně nutné a politicky a společensky správné zásady. Po celou dobu existence našeho hnutí hrála mystifikační jednoty mládeže významnou roli, zvláště po II. světové válce. Náš podíl a účast na práci prvních poválečných let Svazu české mládeže a Světové federace demokratické mládeže jsou dostatečně známy a ani nelze pominout poctivé snahy řady našich činovníků v r. 1948 a dalších o včlenění junáckých forem a metody činnosti do Pionýrské organizace.

I když v oblasti tradic máme na co navazovat, přece jen považujeme jednoznačně politické, ideové a mocenské podmínky, vytvořené v naší zemi Únorem 1948 za rozhodující. Vedoucí úloha strany, principy marxisticko-leninského světového názoru, proletářského internacionalismu a socialistického vlastnictví a v neposlední řadě princip politické a ideové jednoty jsou základními aspekty společnosti. To platí plnou měrou, a konečně vyplývá z Ústavy ČSSR a ze zákona o Národním frontě, i o všech společenských organizacích v jakékoliv oblasti našeho života.

Jsme si vědomi chyb a nedostatků v uplynulých letech včetně neoprávněných a neuměřených tvrdostí proti řadě našich členů, ale přes všechny chyby, omyly a nedostatky považujeme náš vývoj v posledních 25ti letech za společensky pozitivní.

že jsme náš vývoj v posledních 25ti letech za společensky pozitivní.

V lednu 1968 jsme viděli a vidíme snahu strany o překonání subjektivního a mechanického chápání socialismu a jeho principů. Při obnově hnutí na jaře 1968 jsme si byli vědomi, že Junák může existovat a najít své místo pouze v socialistické společnosti. Od samého počátku si byla řada představitelů Junáka vědoma, v čele s bratrem Plajnerem, že nelze obnovu připustit jako projev negace uplynulých 20ti let dětského a mládežnického hnutí, nýbrž jako pokus v rámci neformální jednoty obohatit osvědčenými junáckými pokrokovými formami výchovu dětí. Rovněž jsme si byli vědomi, že v žádném případě nelze dopustit, aby obnovené hnutí jako celek ani jako prostředek sloužilo pro vyjádření platformy politického nesouhlasu se socialistickým společenským řádem.

Prosazení těchto principů nebylo bez obtíží. Jednak skutečně někteří bývalí činovníci spojovali obnovu Junáka s jinými politickými cíli a uspořádáním společnosti, jednak přerušeni činnosti a působení starých tradic, navíc podtržené bouřlivými poměry roku 1968 a částí roku 1969, vyžadovalo od vedení zásadní postoj. Nyní po uplynutí dvou let můžeme hodnotit kroky vedení Junáka jako politicky správné a prozíravé. Jak již bylo řečeno mnohokrát, závěry III. junáckého sněmu, který se jednoznačně a jasně přihlásil ke všem základním politickým, ideovým a společenským zásadám naší společnosti, spolu s další činností celého hnutí a jeho vedení, které podporovalo politiku KSC a konsolidaci naší země, vytvořily základ naší práce. Proto jsme zákonitě přijali jasné a kladné stanovisko ke sjednocení dětského a mládežnického hnutí i k jeho koncepci stanovené v usnesení předsednictva ÚV KSC ze 17. listopadu 1969 a rozpracování v závěrečném plenárním zasedání Federální rady. Přitom věříme, že naše zásadní postoje, dosavadní výsledky práce a pokrokové formy junácké výchovy najdou plně uplatnění v rámci budované jednotné organizace.

Chápeme jednotu mládeže jako objektivně nutnou a politicky správnou. Jsme přesvědčeni, že při výstavbě SSM jde o využití všech dobrých zkušeností a tradic ČSM, ale i o vystižení se projevů mechanické manipulace o vymýcení představ úlohy mládežnické organizace jako převodové páky. Jsme přesvědčeni, že každá společnost má právo, aby se její mladá generace vyvíjela podle jejich základních idejí a názorů, na druhé straně musí mít zájem o vytvoření takového modelu, který by mládeži optimálně umožňoval její seberealizaci a kontinuitu na život a myšlenky svých otců. Jednota je žádoucí nejenom v oblasti politiky ideové. Jednotu z přednosti našeho hnutí je sice princip učít děti skromnosti a práci pro sebe, ale na druhé straně musí společnost vytvářet podmínky především pro dospělé dobrovolné členy dětské organizace. Jedná se o jejich důsledné společenské ocenění, ale to nejenom slovy, ale skutky. Pouze silná a jednotná dětská organizace může s plnou vahou uplatňovat své požadavky vůči společnosti.

Jsme přesvědčeni, že v nové Pionýrské organizaci, která bude splňovat všechny podmínky pro politickou a ideovou jednotu, bude vytvořeno dostatečné množství prostoru pro práci jednotlivých zájmových složek, ať již běží o turisty, mladé techniky, junáky, přírodovědce, modeláře, filatelisty, tělovýchovné kroužky, branné kroužky atd. Proto je i naší snahou a v zájmu dětí a společnosti se plnou měrou na výstavbě takovéto organizace podílet.

ING. VACLAV MARHOUL • MISTOSTAROSTA JUNÁKA

-7-

Dopisy Do Redakce: z Bolívie

Ďakujú vám také za vaši obětavost a odhodláni pokračovat v práci protože konec konců v situaci v jaké je znovu Junák není divu a není možno vyčítat nikomu zaujme li posici a terminologii hostinského Palívce. Proto tedy znovu díky za nové úsilí.

V místním skautingu také vyhrávají modernisti bohužel za cenu že jsme se všichni pohádali a ve většině případů starší vůdci ztrácejí zájem a tak máme distrikty řízené dvacetiletými studenty. Nositelé Lesního Odznaku jsme přešli do podzemí. Snažíme se nemíchat do politiky Svazu a pracovat v jednotkách přes všechny zmatené instrukce které přicházejí shora.

z Holandska

Ponúkajú však svoju pomocnú ruku a svoje skautské srdce všetkým, ktorí nechcú zabudnúť na naše skautské zákony a sľub. - [V tejto fáze vyhľadávajme medzi exulantmi starších i novších skautov a skautky, dajme im na vedomie, že sme tu, že sa na nás môžu so skautskou dôverou obracať, svojimi časopismi a vôbec v exulantskej tlači snažme sa im pomáhať držať nit, ktorú doma násilne zas roztrhla ruka zlobná, prístupnú staru i novšiu skautsku literatúru rozmnožujme trebárs primitívne, lebo uverejňujme v exulantskej tlači/tieto príspevky všade radi uverejnia/ denne dokazujme, že sme neprestali byť skautmi svojím každodenným dobrým skutkom. Vyženme z našich duší zlobu, ktorá sa na nás nalepila vplyvom cudzej nám skautom ideológie. Nechcáme organizovať niečo veľkolepé - dráme sa svojho osvedčeného družinového systému, zakladajme družiny tu v Európe i v Amerike či inde, nech je nám najvyššou otou byť radcom svojej peyne stmelenej družiny - ak sa nám taká družina podarí dať aspoň dokopy. Nehovorme za družých, ale len za seba; nepredbichajme sa a nesutažme, ak len v tom ako sme pomohli tam kde pomoc bola potrebná. - A až čas dozreje - zorganizujme si z týchto družín náš Skautský snem, kde si prípadne postavíme na čelo najlepších z najlepších, bez ohľadu na to čím kto bol doma. Viem, že je nie mysliteľné, aby sme sa zišli všetci, ale po didých úspechoch predsa my skauti sa iste tak budeme vedieť zorganizovať, aby sme si kdesi pri táborovom ohni mohli spojiť naše ruky a srdcia v gilwelskom kruhu. Tam potom v skautskom duchu a ~~na~~ porozumení sa môžu uplatniť všetky názory, tlmočené prípadne aj za tých, ktorí z akýchkoľvek príčin nebudú môcť prísť. - Zatiaľ neberme na seba nijaké ďalšie funkcie, ale vzdajme sa všetci svojich doterajších i minulých funkcií, veď sme vlastne generáli bez vojska, stanme ja nanajvyš len radcami svojich družín v oddieli, kde vedcom je nám naša skautská idea. Sľubme si, že už ani v jednom našom časopise, ani v jednom obežníku či hromadnom liste, neobjaví sa jedno krivé slovo.